## Кой

(от Пушкина)

Що ~~мене~~ ми увлича, кой е враго,
що глава си навело?
Защо гриза на развъвнаш
и не дъвчеш здравото

Да ти тебе аз разкажа
Досъ овес за тебе грижа
или количество съдо
не е стъкмено богато
~~Не~~ ся стремена от злато
и подкови от сребро
отговаря кой грижеш
аз за тъй съм нарален
що то чувам шум подвижен
трябей глас на боен ден
увиля аз че наближава
край на охолен живот
край на мималата слава
и позор под нов хомот
и че скоро враже племе
Нашен приятел ще мъзе
и подкови тъ ще смеле
от хвъркани мужъ
Заради тъй духъ ми мъка
че нашъстъ тъй съдо
Свойта кожа ще то кръе
търчи тъмъ ми тъло

---

Въ албума на една твърдѣ млада, но толкова нехубава, колкото симпатична, и добродушна.

Да бих аз млад бих написал
с любовни песни тъй страници
разбирах се бих ~~[illegible]~~ лъгал
и въ всичко свято бих се клел
че тъй обичам тъй бице.
що ти тъй тъй като сар
любов ми вече не прилича
и хубостта ма натривича
но за тъй кафяв кат дъгар
аз цъл живота бих обичал

---

## Никому

имам реча за себе я имам
идеи на ум другом' да я давам
не съм падил рога на никого
не щъ търпя и на мен ~~да~~ не давят
въ касия си два три лева имам
не съм за тях никому обвързан
никой лице няма да ми дава
и аз не съм никому си длъжен
слуга имам нещя и да имам
и аз не съм никому си служил.
аз с' мъгра си широкий и острий
не щъ да дам ником да м' обиди
от мен никой обиди да види
искам да съм на всъдъ свободен
Да не бъда никому въ тягостъ
съ никого аз работа я имам
никой няма с' мен работа лице
моя си е тъй колчо имам
нещъ отгак с' никого да ставам.

---

Въ албума на едни приятел, който обича да пие до тогава, до като не падне от стола подмасата.

Ти вино на обичаш
аз ракия с чистъ
но тъй обрвам не отричаш
че ни двойната пием
пъй наливай си ракия
аз налей ти си вино
пиеми ти и аз да пия
пълна чаша чак до дно
но когато ся напием.
до безмъслени сплъгон
ти не пий брат да ся крыем
под объдения стол

---